

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5647

гр. София, 28.07.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в закрито заседание на 28.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

като разгледа дело номер **2279** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК по молба от Министерството на културата, чрез юрк. Л., с искане за изменение на решение № 3352 от 29.06.2020г. по адм. д. № 2279/2019г. на АССГ, 41 с-в в частта относно разноските, като се иска такива да не се присъждат или алтернативно - тяхното намаляване като прекомерни.

Ответникът по искането – С. И. А., в отговор от 20.07.2020г. изразява становище за неоснователност на искането, тъй като е осъществено процесуално представителство и разноските реално са извършени. Същите са в минимален размер съгласно чл. 8, ал.3 от Наредбата за минималните размерни на адвокатските възнаграждения.

Производството по делото е било образувано по молба на С. И. А. с искане за издаване на дубликат на изпълнителен лист за присъдените по делото разноски, тъй като първообразът е изгубен. С решение № 3352 от 29.06.2020г. по адм. д. № 2279/2019г. на АССГ, 41 с-в е издал дубликат на изпълнителен лист в полза на молителя и е осъдил Министерството на културата да заплати на С. И. А. сумата от 500 лв. разноски по делото. Решението е съобщено на Министерството на културата на 01.07.2020г.

При извършената служебна проверка на молбата за изменение на решението, съдът установи, че същата като инкорпорирана в касационната жалба, е подадена в срока по чл. 248 от ГПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Присъждането на разноски за процесуалното представителство от адвокат се извършва по реда на чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата. Съгласно чл.7, ал.7 от НАРЕДБА № 1 ОТ 9 ЮЛИ 2004 Г. ЗА МИНИМАЛНИТЕ РАЗМЕРИ НА АДВОКАТСКИТЕ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ за защита в производства за обезпечаване на бъдещ иск, в производства по издаване на изпълнителен лист по чл. 405, ал. 3 и 4 ГПК и в производства за издаване на заповед за изпълнение възнаграждението се определя

по правилата на ал. 2 на базата на половината от стойностите на претендираните суми. Следователно направените разноски за процесуално представителство в производството по издаване на дубликат на изпълнителен лист са дължими. В случая такива са направени, като процесуалното представителство на молителя от адвокат И. Т. е осъществено чрез подаване на подаване на подписана от нея молба от 04.06.2020г. за представяне на писмени доказателства, и писмени бележки от 12.06.2020г. Поради това и с оглед уважаването на искането за издаване на дубликат на молителя се дължат разноски за адвокатско възнаграждение. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 1144 ОТ 23.01.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 44/2019 Г., V ОТД. НА ВАС.

Съгласно чл. 78, ал. 5 ГПК съдът, по искане на насрещната страна, може да присъди по-нисък размер от заплатеното възнаграждение, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, но не по-малко от минимално определения размер съобразно Закона за адвокатурата. Искането за намаляване на подлежащите на репарирание разноски по делото се прави независимо от становището на страната по същество на спора и е евентуално, при положение, че съдът не възприеме нейната правна теза. Процесуалното действие следва да бъде извършено до приключване на устните състезания в съответната инстанция. Безспорно е, че до приключване на устните състезания в производството по издаване на дубликат Министерството на културата не е направило искане за присъждане на по-нисък размер на направените разноски. Такова искане не се съдържа нито в писмените бележки на л. 138-141, нито е направено в проведеното съдебно заседание на 29.06.2020г. Претенция в този смисъл е формулирана за първи път в касационната жалба срещу решението по делото, в която се съдържа искане за изменение на решението в частта за разноските. Касационният съд е прекратил производството по това искане и е върнал делото на същия съд за произнасяне по реда на чл. 248 от ГПК. Приключването на устните състезания в съответната инстанция е крайният момент, до който могат да се правят искания във връзка с разноските. Процесуалният пропуск да се направи възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК до приключване на устните състезания не може да бъде отстранен в производството по изменение на решението в частта за разноските. В това производство се отстраняват пропуски на съда относно присъждане на разноските, но е недопустимо да се правят за пръв път искания от страните за намаляването им. Пропускането на срока погасява правото на страната да възрази за прекомерност на заплатеното възнаграждение. Ето защо, направено за първи път искане с правно основание по чл. 78, ал. 5 ГПК след постановяване на решението е неоснователно. Поради тези съображения настоящият съдебен състав приема, че не са налице предпоставки за изменение на постановеното по делото решение в частта му за разноските, предвид което искането е неоснователно и следва да бъде отхвърлено. Воден от горното и на осн. и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, АССГ, II отделение, 41 състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата на Министерството на културата, чрез юрк. Л., с искане за изменение на решение № 3352 от 29.06.2020г. по адм. д. № 2279/2019г. на АССГ, 41 с-в в частта относно разноските, като неоснователна.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС на РБългария. Преписи.

СЪДИЯ: